

Μάξιμος ο Έλληνας (απόσπασμα από το έργο του Γρηγορίου Παπαμιχαήλ)

δοξη

Την

21η Ιανουαρίου η Ορθόδοξος Εκκλησία τιμά την μνήμη του Αγίου Μαξίμου του Γραικού, του Φωτιστή των Ρώσων. Τι ιστολόγιό μας θα αρχίσει από σήμερα να δημοσιεύει και ορισμένα άρθρα για τον Άγιο, προκειμένου αυτός να γίνει πιο γνωστός στους αναγνώστες.

Σήμερα δημοσιεύουμε απόσπασμα από το άρθρο -ΜΑΞΙΜΟΣ Ο ΕΛΛΗΝ του Γρηγορίου Παπαμιχαήλ, που δημοσιεύτηκε στο Ημερολόγιο του Αιγυπτιακού Ελληνισμού στο Κάιρο το 1912.

Πρόκειται για μια σύντομη βιογραφία του Αγίου. Εκ παραδρομής στην αρχή του άρθρου αναφέρεται ότι ο Άγιος Μάξιμος γεννήθηκε το έτος 1480 εν Άρτη, ενώ το σωστό έτος γέννησης είναι το 1470.

© 2015

ΜΑΞΙΜΟΣ
Ο ΕΛΛΗΝ

Μαξιμου την αβασειαν, όπως δημοσίως διαβουλευθή κατά των κατ' αυτόν περιγεγραμμένων, διὰ νομοθεσίας Πάπας «δρακονόγως» κλπ. «Εν τῇ διακρίσει αὐτοῦ ὁ Μαξιμος ἀπεδείκνυται, διὰ αἰρετικὰ φρονήματα περιέχοντα οὐχὶ τὰ δι' αὐτοῦ διαρρηθέντα βιβλία, ἀλλ' ἅπ' ἑκαστίας, ἐπείτις, τὰ ὅποια οἱ ἕλλησιν αὐτοῦ θεωροῦν ὡς ἄγια καὶ ἱερά. Ἀνατιθέσκον τὴν εὐεργεσίην αὐτοῦ θεῷ τῆς Ρωσσίας Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ ὄντων, ἵνα τὴν ἰσχυρὰν Κυβέρνησιν, ὡς ἀπολύτως αὐτῶν ἴνα ἐκταραχθῆται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ, εἰς τὴν Περσείαν τῆς ὁποίας ἀήθηται κατονόως ἢ περὶ αὐτοῦ ἡγήται.

Ἐν τοιαύτῃ αἰ παραστάσει αὐτοῦ δὲν ἀπρωσώθησαν καὶ αὐτοί. Εἰς τοῦτο τὰ μέλητα συνετίθεισαν οἱ πολιτικοὶ μεταξὺ τῶν βογγορικών μερῶν διαμάχου, συνεκίε τῶν διαφών καὶ ὁ ἕχθιστος τῷ Μαξιμου μητροπολίτης Δουβλὴ εὐρέθη εὐ μόνον ἑταρημένος τοῦ θρόνου, ἀλλὰ καὶ ἑταρώτης ἐν γενικῇ. Ὁ νέος τῶρος, φοβούμενος μὴ ὁ Μαξιμος, ἀπολύομενος καὶ ἑταρώτης εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀρραγθῆ τὸ ἐν Ρωσίᾳ περὶ αὐτὸν διακρυχθῆναι, ἐκώρουν εἰς τὰς ἑταρώτας τοῦ θεοῦ αὐτοῦ διαρρητόν, εἰς τοῦτο μόνον σπουδαίως, ὡς ἐκ τῆς μοιχῆ τῆς Τρέβης μεταπέθῃ εἰς τὴν παρὰ τὴν Μόσχην Ἀσίαν τοῦ ἁγίου Σεργίου (1551).

Παρὰ τοιαύτῃς τῆς ἀνεπιτηγῆτος βασιλέως ὁ Μαξιμος ἐπέζησε διαμάχης μέχρι τοῦ ἐξορισμοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἡλιόπολιν. Τῷ 1566 παρέβη τὸ πνεῦμα του εἰς τὸν Κύριον, ὅπου τὸ φθόνου τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ, τῆς ἀμαθείας τῆς ρωσικῆς κοινωνίας, τῆς εὐθεροῦς αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἄλλοιους παρρησίας τῆς ἀλλοτριότητος καὶ τῆς θρησκῆς αὐτοῦ ἀφωσιώσεως πρὸς τὸ ἔργον τοῦ ρωσικοῦ καὶ τῆς ἐξυγνώσεως τοῦ αὐτοῦ λαοῦ.

Ἐκατὸν ἔτος μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ Μαξιμου ἢ Ρωσικῆ Ἐκκλησίας, μνήμων τῶν θρόνων, τῶν εὐεργεσιῶν καὶ τοῦ μαρτυροῦ αὐτοῦ θανάτου, κατέκειτο αὐτὸν εἰς τὸν χορὸν τῶν ἁγίων, ὅπου αὐτὸν ἔμενον τῆς μνήμης αὐτοῦ τὴν 21 Ἰανουαρίου. Ὁ τῶρος τοῦ λαοῦ ἁπλοῦς εὐχεται ἐν τῇ Ἀσίᾳ τοῦ ἁγίου Σεργίου ἐν ἰδίᾳ παραστάσει, ἀναγεγραμμένη τῇ μερίαν τοῦ μητροπολίτου Μόσχας Πλάτωνος τῷ 1796. Χιλιάδες προσκυνητῶν κατ' ἔτος γονυπεθόντες πρὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ, χύουσι δάκρυα εὐχαριστίας πρὸς τὴν μνήμην τοῦ αὐτοῦ, μετρηόμενοι ἐν συντηρῆ τῶν θεοῦ, δι' ὧν ἡμεῖσθε ἐκ τῶν προφάνων αὐτῶν διὰ τοὺς ἡμέρας τῆς Ρωσίας μέγιστος καὶ ἰσχυρὸς τοῦ ὁ Ἕλλησιν οἶκος μοναχός, ἔκ. πρὸς ἄλλους πολλοὺς, μετρητῆ προνοία ἀπέστειλεν ἢ Ἑλληνικῇ Ἀνατολῇ πρὸς τὴν Ρωσίαν.

Εἰς διὰ αὐτῶν Ἑλληνικῶς λόγους τοῦ πενήτου ἀνατολικῶς λειτουργοῦ, ἀναλώσεως ὑπὸ τῶν ἱερατικῶν συνθήκων τῷ Πλάτων τῆς ἐν λόγῳ καὶ γροσῆ σοφίας αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀπόδοσιν θυγατέρα.*

*Ἐν Μὲν Ἀθῆναις τῷ 1812.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΑ

*) Ἀνατολικῶς ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν τοῦ ἀγιογράφου Ἑλλήνων, Ἐκ Κέρκυρας.